EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.6.2024
COM(2024) 610 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Frankrigs økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

{SWD(2024) 600 final} - {SWD(2024) 610 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Frankrigs økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97[1], særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[2], særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241[3] om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten trådte i kraft den 19. februar 2021. Genopretnings- og resiliensfaciliteten yder finansiel støtte til medlemsstaterne til gennemførelsen af reformer og investeringer og bidrager således med en finanspolitisk impuls finansieret af EU. I overensstemmelse med prioriteterne for det europæiske semester bidrager den til den økonomiske og sociale genopretning og til gennemførelsen af bæredygtige reformer og investeringer, som navnlig skal fremme den grønne og den digitale omstilling og gøre medlemsstaternes økonomier mere modstandsdygtige. Den bidrager også til at styrke de offentlige finanser og sætte skub i vækst og jobskabelse på mellemlang og lang sigt samt til at forbedre den territoriale samhørighed i EU og støtte den fortsatte gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder.

---

1 EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

2 EUT L 306 af 23.11.2011, p. 25 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj.

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

(2) REPowerEU-forordningen[4], der blev vedtaget den 27. februar 2023, tager sigte på en hurtig udfasning af EU's afhængighed af import af russiske fossile brændstoffer. Dette vil bidrage til energisikkerhed og diversificering af EU's energiforsyning og samtidig øge udbredelsen af vedvarende energi, energilagringskapaciteten og energieffektiviteten. Frankrig tilføjede et nyt REPowerEU-kapitel til sin nationale genopretnings- og resiliensplan for at finansiere vigtige reformer og investeringer, der vil bidrage til at nå REPowerEU-målene.

(3) Den 16. marts 2023 offentliggjorde Kommissionen meddelelsen "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030"[5] for at give input til den politiske beslutningstagning og skabe gode rammebetingelser for at øge væksten. I meddelelsen opstilles der ni gensidigt forstærkende indsatsområder til fremme af konkurrenceevnen. Blandt disse indsatsområder udgør adgang til privat kapital, forskning og innovation, uddannelse og færdigheder og det indre marked særligt vigtige politiske prioriteter, som bør være genstand for reformer og investeringer med henblik på at håndtere de aktuelle produktivitetsmæssige udfordringer og styrke EU's og medlemsstaternes langsigtede konkurrenceevne. Den 14. februar 2024 fulgte Kommissionen op på denne meddelelse med årsrapporten om det indre marked og konkurrenceevnen[6]. I rapporten gennemgås de konkurrencemæssige styrker og udfordringer, der præger Europas indre marked, og der gøres status over den årlige udvikling med udgangspunkt de ni udpegede indsatsområder for konkurrenceevnen.

(4) Den 21. november 2023 vedtog Kommissionen den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2024[7], som markerede starten på det europæiske semester 2024 for samordning af de økonomiske politikker. Det Europæiske Råd godkendte prioriteterne i undersøgelsen, som er struktureret omkring de fire dimensioner af konkurrencedygtig bæredygtighed, den 22. marts 2024. Den 21. november 2023 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen 2024, hvori Frankrig blev udpeget som en af de medlemsstater, der kan være berørt eller kan være i risiko for at blive berørt af ubalancer, og for hvilken der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dag vedtog Kommissionen en udtalelse om Frankrigs udkast til budgetplan 2024. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som Rådet vedtog den 12. april 2024, samt forslaget til den fælles rapport om beskæftigelsen 2024 med en analyse af gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen og principperne for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som Rådet vedtog den 11. marts 2024.

(5) Den 30. april 2024 trådte EU's nye ramme for økonomisk styring i kraft. Rammen omfatter Europa-Parlamentets og Rådets nye forordning (EU) 2024/1263 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97. Den omfatter også den ændrede forordning (EF) nr. 1467/97 om gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og det ændrede direktiv 2011/85/EU om

---

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF (EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj).

5 COM(2023) 168 final.

6 COM(2024) 77 final.

7 COM(2023) 901 final.

medlemsstaternes budgetmæssige rammer[8]. Formålet med den nye ramme er at sikre holdbarhed af den offentlige gæld samt bæredygtig og inklusiv vækst gennem gradvis finanspolitisk konsolidering samt reformer og investeringer. Den fremmer det nationale ejerskab og lægger større vægt på det mellemfristede sigte, samtidig med at der fokuseres på en mere effektiv og sammenhængende håndhævelse. Hver medlemsstat skal forelægge Rådet og Kommissionen en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. De nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag indeholder en medlemsstats finanspolitiske tilsagn samt reform- og investeringstilsagn og dækker en periode på fire eller fem år, afhængigt af den normale varighed af den pågældende medlemsstats valgperiode. Nettoudgiftskursen[9] i de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag bør stemme overens med kravene i forordning (EU) 2024/1263, herunder kravet om, at den offentlige gæld skal fastholdes eller bringes på en troværdig nedadgående kurs ved udgangen af tilpasningsperioden eller forblive på et forsvarligt niveau under 60 % af BNP, og at det offentlige underskud skal bringes og/eller fastholdes under referenceværdien på 3 % af BNP på mellemlang sigt. Hvis en medlemsstat giver tilsagn om at gennemføre et sæt relevante reformer og investeringer i overensstemmelse med kriterierne i forordning (EU) 2024/1263, kan tilpasningsperioden forlænges med op til tre år. Til støtte for udarbejdelsen af planerne vil Kommissionen den [21. juni] 2024 udstede vejledning til medlemsstaterne vedrørende indholdet af planerne og de efterfølgende årlige statusrapporter, som de skal forelægge, og i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) 2024/1263 vil den meddele dem teknisk vejledning om den finanspolitiske tilpasning (en referencekurs og tekniske oplysninger, hvor det er relevant). Medlemsstaterne skal forelægge deres mellemfristede planer for finans- og strukturpoliske tiltag senest den 20. september 2024, medmindre medlemsstaten og Kommissionen bliver enige om at forlænge fristen med en rimelig periode. Medlemsstaterne skal sørge for at inddrage deres nationale parlamenter og høre uafhængige finanspolitiske institutioner, arbejdsmarkedets parter og andre nationale interessenter, alt efter omstændighederne.

(6) I 2024 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten. At gennemføre genopretnings- og resiliensplanerne fuldt ud er fortsat et vigtigt element i opfyldelsen af de politiske prioriteter under det europæiske semester, eftersom planerne bidrager effektivt til at håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, der er blevet udstedt i de senere år. De landespecifikke henstillinger fra 2019, 2020, 2022 og 2023 er fortsat lige relevante for genopretnings- og resiliensplaner, der er blevet revideret, ajourført eller ændret i henhold til artikel 14, 18 og 21 i forordning (EU) 2021/241.

---

[8] Rådets forordning (EU) 2024/1264 af 29. april 2024 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EUT L, 2024/1264, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj) og Rådets direktiv (EU) 2024/1265 af 29. april 2024 om ændring af direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj).

[9] Nettoudgifter som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj). Nettoudgifter er offentlige udgifter, eksklusive i) renteudgifter, ii) diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, iii) udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler, iv) nationale udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, v) konjunkturbestemte elementer af udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse samt vi) engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.

(7) Den 28. april 2021 indgav Frankrig sin nationale genopretnings- og resiliensplan til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2021/241. Kommissionen har i medfør af artikel 19 i forordning (EU) 2021/241 vurderet genopretnings- og resiliensplanens relevans, effektivitet, virkningsfuldhed og sammenhæng i overensstemmelse med vurderingskriterierne i bilag V til forordningen. Den 13. juli 2021 vedtog Rådet en afgørelse om godkendelse af vurderingen af Frankrigs genopretnings- og resiliensplan[10], som blev ændret den 14. juli 2023 i henhold til artikel 18, stk. 2, i forordning (EU) 2021/241 for at ajourføre det maksimale finansielle bidrag til den ikketilbagebetalingspligtige støtte samt for at tilføje kapitlet om REPowerEU[11]. Tilrådighedsstillelsen af trancher er betinget af, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, i forordning (EU) 2021/241 har truffet en afgørelse om, at Frankrig på tilfredsstillende vis har opfyldt de relevante milepæle og mål, der er anført i Rådets gennemførelsesafgørelse. En tilfredsstillende opfyldelse forudsætter, at opfyldelsen af forudgående milepæle og mål ikke er blevet tilbagerullet.

(8) Den 2. maj 2024 forelagde Frankrig sit nationale reformprogram 2024 og sit stabilitetsprogram 2024 i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1466/97. Det nationale reformprogram 2024 afspejler i overensstemmelse med artikel 27 i forordning (EU) 2021/241 også Frankrigs halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med opfyldelsen af genopretnings- og resiliensplanen.

(9) Den 19. juni 2024 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for 2024 for Frankrig[12]. Heri foretages der en vurdering af Frankrigs fremskridt med gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget af Rådet mellem 2019 og 2023, og der gøres status over Frankrigs gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse er der i landerapporten udpeget mangler med hensyn til udfordringer, som enten ikke håndteres eller kun håndteres delvist i genopretnings- og resiliensplanen, ligesom der også afdækkes nye udfordringer. Rapporten indeholder også en vurdering af Frankrigs fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af EU's overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsbekæmpelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling.

(10) Kommissionen har foretaget en dybdegående undersøgelse for Frankrig i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. De væsentligste resultater af Kommissionens undersøgelse af de makroøkonomiske sårbarheder i Frankrig med henblik på nævnte forordning blev offentliggjort i april 2024[13]. Den 19. juni 2024 konkluderede Kommissionen, at Frankrig ikke længere er berørt af makroøkonomiske ubalancer. Navnlig har politiske tiltag bidraget til at nedbringe sårbarhederne af grænseoverskridende relevans relateret til konkurrenceevnen i en situation med lav produktivitetsvækst, skønt indsatsen skal videreføres, og sårbarhederne relateret til høj offentlig gæld eksisterer stadig. Priskonkurrenceevnen har udviklet sig i positiv

[10] Rådets gennemførelsesafgørelse af 13. juli 2021 om godkendelse af vurderingen af Frankrigs genopretnings- og resiliensplan (ST 10162/21; ST 10162/21 ADD 1).

[11] Rådets gennemførelsesafgørelse af 14. juli 2023 om ændring af gennemførelsesafgørelsen af 13. juli 2021 om godkendelse af vurderingen af Frankrigs genopretnings- og resiliensplan (ST 11150/23; ST 11150/23).

[12] SWD(2024) 610 final.

[13] SWD(2024) 100 final.

retning siden 2021, dels på grund af en lavere inflation end hos handelspartnerne. Til gengæld er resultatet af omkostningskonkurrenceevnen mere blandet, da arbejdsproduktiviteten er faldet som følge af midlertidige faktorer i kølvandet på covid-19-krisen, bl.a. "hoarding" af arbejdskraften i visse nøglesektorer, og politikker med fokus på at øge beskæftigelsen. Disse har resulteret i en robust vækst i beskæftigelsen i de seneste år. Arbejdsproduktiviteten og konkurrenceevnen ventes at blive forbedret takket være planlagte investeringer og reformer, som bør understøtte gældsnedbringelsen. Gælden i den private sektor steg markant under pandemien, men blev ledsaget af en stigning i husholdningernes opsparing samt stigninger i egenkapitalen og akkumulering af likviditetsbuffere i virksomhederne, som nu anvendes. Långivningen til erhvervsinvesteringer er fortsat dynamisk til trods for de strammere finansielle forhold. Den offentlige gældskvote er faldet en anelse til lige over 110 % i 2023 som følge af stigningen i BNP siden 2021. Den forventes at ligge forholdsvis stabilt i 2024, men at stige igen i 2025 som følge af et fortsat stort offentligt underskud. Den politiske respons på de konstaterede sårbarheder relateret til konkurrenceevnen i en situation med lav produktivitetsvækst har i det store hele været passende og bør støtte produktivitetsvækst i de kommende år, men indsatsen skal videreføres. Gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen vil hjælpe yderligere med at afhjælpe de konkurrencerelaterede udfordringer og samtidig øge produktivitetsvæksten. Selv om der er truffet politiske foranstaltninger til at styrke de offentlige finanser, er der tydeligvis behov for at sætte endnu mere ind for at nedbringe den store offentlige gæld. Den reformerede stabilitets- og vækstpagt, herunder anvendelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, udgør en egnet og stærk overvågningsmekanisme til håndtering af risiciene med hensyn til den finanspolitiske holdbarhed.

(11) Ifølge data valideret af Eurostat[14] steg Frankrigs offentlige underskud fra 4,8 % af BNP i 2022 til 5,5 % i 2023[15], mens den offentlige gæld faldt fra 111,9 % af BNP ved udgangen af 2022 til 110,6 % ved udgangen af 2023. Som bebudet i de finanspolitiske retningslinjer for 2024[16] vil Kommissionen i overensstemmelse med de gældende regler tage det første skridt til at indlede underskudsbaserede procedurer på grundlag af endelige data for 2023. Den 19. juni 2024 vedtog Kommissionen en rapport i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF[17]. I rapporten blev der redegjort for budgetsituationen i Frankrig, eftersom landets offentlige underskud i 2023 oversteg referenceværdien på 3 % af BNP. Det blev konkluderet, at Kommissionen på baggrund af denne redegørelse og efter at have taget Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs udtalelse, jf. artikel 126, stk. 4, i TEUF, i betragtning i juli agter at foreslå, at der indledes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, ved at henstille til Rådet, at det vedtager en afgørelse efter artikel 126, stk. 6, om konstatering af et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig.

(12) Den 12. juli 2022 henstillede Rådet[18], at Frankrig i 2023 skulle føre en forsigtig finanspolitik, navnlig ved at begrænse væksten i nationalt finansierede primære

---

14 Eurostats Euroindikatorer, 22.4.2024.

15 Stigningen i underskuddet i 2023 kunne hovedsagelig tilskrives betydelige indtægtstab og i mindre omfang en lavere vækst end ventet.

16 COM(2023) 141 final.

17 Rapport fra Kommissionen udarbejdet i medfør af artikel 126, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2024) 598 final af 19.6.2024).

18 Rådets henstilling af 12. juli 2022 om Frankrigs nationale reformprogram og med Rådets udtalelse om Frankrigs nationale reformprogram for 2022 (EUT C 334 af 1.9.2022, s. 79).

løbende udgifter til under den potentielle produktionsvækst[19] på mellemlang sigt, under hensyntagen til fortsat midlertidig og målrettet støtte til de husholdninger og virksomheder, som er mest sårbare over for stigninger i energipriserne, og til personer på flugt fra Ukraine. Samtidig skulle Frankrig være rede til at tilpasse de løbende udgifter til den omskiftelige situation. Det blev også henstillet til Frankrig at øge de offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling og i energisikkerhed under hensyntagen til REPowerEU-initiativet, herunder ved at anvende genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde. Ifølge Kommissionens skøn var den finanspolitiske kurs[20] i 2023 kontraktiv med 0,5 % af BNP i en situation med høj inflation. Væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden) i 2023 indebar et kontraktivt bidrag på 0,3 % af BNP til finanspolitikken, hvilket er i overensstemmelse med Rådets henstilling. Udgifter finansieret af tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde beløb sig til 0,4 % af BNP i 2023. Nationalt finansierede investeringer udgjorde 4,1 % af BNP i 2023, hvilket svarer til en stigning på 0,1 procentpoint i forhold til 2022. Frankrig finansierede yderligere investeringer gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde. Frankrig finansierede offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling og i energisikkerhed, f.eks. udvikling og industriel anvendelse af vedvarende og kulstoffattig brint, innovationsprojekter vedrørende bæredygtige landbrugssystemer, genanvendelse af materiale, innovative bygninger, digitalisering og dekarbonisering af mobilitet samt investeringer i termisk renovering af bygninger, som delvist finansieres af genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde.

(13) De centrale prognoser i stabilitetsprogrammet 2024 kan opsummeres som følger. Ifølge det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, vil det reale BNP stige med 1,0 % i 2024 og 1,4 % i 2025, mens inflationen i forbrugerprisindekset vil være på 2,5 % i 2024 og 1,7 % i 2025. Det offentlige underskud ventes at falde til 5,1 % af BNP i 2024 og 4,1 % af BNP i 2025, mens den offentlige gældskvote ventes at stige til 112,3 % ved udgangen af 2024 og 113,1 % ved udgangen af 2025. Efter 2025 ventes det offentlige underskud at falde gradvist til 3,6 % af BNP i 2026 og 2,9 % i 2027. Den offentlige saldo vil således efter planen komme ned under referenceværdien på 3 % af BNP i 2027. Samtidig ventes den offentlige gældskvote efter 2025 at falde gradvist til 112,9 % i 2026 og 112,0 % i 2027.

(14) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 ventes det reale BNP at stige med 0,7 % i 2024 og 1,3 % i 2025, mens HICP-inflationen ventes at være på 2,5 % i 2024 og 2,0 % i 2025.

---

19 På grundlag af Kommissionens forårsprognose 2024 anslås Frankrigs potentielle produktionsvækst på mellemlang sigt i 2023 nominelt til 6,4 %, målt ud fra den gennemsnitlige potentielle realvækst over 10 år og BNP-deflatoren for 2023.

20 Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem der finansieres nationalt, og dem der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden (og ekskl. midlertidige nødforanstaltninger i forbindelse med covid-19-krisen) og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler. Hvis indikatoren er negativ (positiv), er det tegn på en ekspansiv (kontraktiv) finanspolitik.

(15) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 ventes det offentlige underskud at udgøre 5,3 % af BNP i 2024, mens den offentlige gældskvote vil stige til 112,4 % ved udgangen af 2024. Faldet i underskuddet i 2024 afspejler hovedsagelig ophævelsen af de fleste energirelaterede nødforanstaltninger og en udgiftsbesparelse på 0,3 % af BNP vedtaget i februar, som delvis opvejes af en forventet kraftig stigning i rentebetalingerne på den offentlige gæld til omkring 2,0 % af BNP som følge af de højere renter på nye udstedelser. Fremskrivningen omfatter også virkningen af en ekstraordinær afgift på energiproducenter og økonomiske fortjenester på 0,1 % af BNP. Stigningen i gældskvoten i 2024 afspejler hovedsagelig virkningen af et stort primært underskud og stigende rentebetalinger, mens den nominelle vækst gældsreducerende virkning vil være mere afdæmpet end i de seneste år. Ifølge Kommissionens skøn vil finanspolitikken være kontraktiv med 1,1 % af BNP i 2024.

(16) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes der at blive finansieret udgifter via ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten svarende til 0,2 % af BNP i 2024 sammenlignet med 0,2 % i 2023. De udgifter, der finansieres med tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, vil muliggøre investeringer af høj kvalitet og produktivitetsfremmende reformer, uden at dette har direkte indvirkning på Frankrigs offentlige saldo og offentlige gæld.

(17) Den 14. juli 2023 henstillede Rådet[21], at Frankrig skulle sikre en forsigtig finanspolitik, navnlig ved at begrænse den nominelle stigning i nationalt finansierede primære nettoudgifter[22] i 2024 til højst 2,3 %. Medlemsstaterne blev i forbindelse med gennemførelsen af deres budgetter for 2023 og udarbejdelsen af deres udkast til budgetplaner/budgetter for 2024 opfordret til at tage hensyn til, at Kommissionen vil foreslå Rådet at indlede underskudsbaserede procedurer i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af de endelige data for 2023. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes Frankrigs nationalt finansierede primære nettoudgifter at stige med 1,8 % i 2024[23], hvilket er under den anbefalede maksimale vækstrate. Dette er i overensstemmelse med Rådets henstilling.

(18) Derudover henstillede Rådet, at Frankrig skulle træffe foranstaltninger med henblik på at afvikle de gældende energistøttenødforanstaltninger og bruge de deraf følgende besparelser til at nedbringe det offentlige underskud så hurtigt som muligt i 2023 og 2024. Rådet præciserede endvidere, at hvis nye stigninger i energipriserne nødvendiggør nye eller fortsatte støtteforanstaltninger, skulle Frankrig sikre, at disse er rettet mod at beskytte sårbare husholdninger og virksomheder, er finanspolitisk overkommelige og opretholder incitamenter til energibesparelser. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes nettobudgetomkostningerne[24] ved energistøttenødforanstaltningerne at udgøre 0,9 % af BNP i 2023, 0,2 % i 2024 og 0,0 % i 2025. Navnlig antages loftet over regulerede elpriser, som gennemføres ved hjælp af en forøgelse af den nationale afgift på endeligt elforbrug (TICFE) og direkte

---

21 Rådets henstilling af 14. juli 2023 om Frankrigs nationale reformprogram for 2023 og med Rådets udtalelse om Frankrigs stabilitetsprogram for 2023 (EUT C 312 af 1.9.2023, s. 86).

22 Primære nettoudgifter defineres som nationalt finansierede udgifter eksklusive i) diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, ii) renteudgifter, iii) konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter samt iv) engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.

23 Inklusive 0,0 % af BNP i engangsforanstaltninger i 2024 og -0,1 % af BNP i 2023 som følge af domstolsafgørelser.

24 Tallene angiver niveauet for de årlige budgetomkostninger ved disse foranstaltninger, inklusive indtægter og udgifter og, hvor det er relevant, eksklusive indtægter fra skatter og afgifter på energileverandørernes ekstraordinære fortjeneste.

tilskud for at kompensere elleverandørerne, at forblive i kraft i 2024. Hvis de deraf følgende besparelser bruges til at nedbringe det offentlige underskud i overensstemmelse med Rådets henstilling, peger fremskrivningerne i retning af en finanspolitisk tilpasning på 0,6 % af BNP i 2024, hvilket skal sammenholdes med et kontraktivt bidrag fra de nationalt finansierede primære nettoudgifter[25] til den finanspolitiske kurs svarende til 1,0 % af BNP i samme år. Energistøttenødforanstaltningerne forventes afviklet hurtigst muligt i 2023 og 2024. Dette er i overensstemmelse med Rådets henstilling. Derudover forventes de deraf følgende besparelser at blive brugt fuldt ud til at nedbringe det offentlige underskud. Dette er også i overensstemmelse med Rådets henstilling.

(19) Rådet henstillede også, at Frankrig skulle bevare nationalt finansierede offentlige investeringer og sikre en effektiv udnyttelse af tilskud under faciliteten og af andre EU-midler, navnlig for at fremme den grønne og den digitale omstilling. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes de nationalt finansierede offentlige investeringer at forblive på 4,1 % af BNP i 2024. Dette er i overensstemmelse med Rådets henstilling. Samtidig forventes de offentlige investeringer, der finansieres med EU-midler, herunder tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, at ligge stabilt på 0,4 % af BNP i 2024.

(20) På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, og under antagelse af en uændret politik forventes det offentlige underskud ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 at udgøre 5,0 % af BNP i 2025. Faldet i underskuddet i 2025 under antagelse af en uændret politik afspejler hovedsagelig det forventede opsving i væksten. Den offentlige gældskvote ventes at stige til 113,8 % ved udgangen af 2025. Stigningen i gældskvoten er primært drevet af store primære underskud og stigende rentebetalinger.

(21) Der findes mange former for skatteudgifter i Frankrig, og de udgør en stor budgetbyrde. Ifølge budgetloven for 2023 forventedes budgetudgifterne ved de 465 opførte typer af skatteudgifter i 2022 at beløbe sig til 88 mia. EUR (3,3 % af BNP), eksklusive virkningen af skattenedslaget for beskæftigelse og konkurrenceevne ("crédit d'impôt pour la compétitivité et l'emploi", CICE), som blev trukket tilbage i 2019. De største poster på 2023-budgetloven var skattenedslaget for forskning ("crédit d'impôt recherche" – ca. 7 mia. EUR), skattenedslaget for medarbejdere, der arbejder hjemmefra ("crédit d'impôt pour l'emploi d'un salarié à domicile" – 5,7 mia. EUR), fradraget på 10 % på pensionsordninger ("abattement de 10 % sur les pensions et retraites" – 4,4 mia. EUR) og fradraget på 10 % for forbedrings-, ombygning-, indretnings- og vedligeholdelsesarbejde ("taux de 10 % pour les travaux d'amélioration, de transformation, d'aménagement et d'entretien" – 4,3 mia. EUR). Til trods for adskillige forsøg på at styre omkostningerne ved og omfanget af skatteudgifter er de siden 2013 steget med mere end 16 % i faste priser. Selv om skatteudgifter kan være begrundet i økonomiske eller sociale hensyn, er de ikke nødvendigvis det mest omkostningseffektive middel og kan i nogle tilfælde medføre alvorlige økonomiske forvridninger. Som påpeget af den franske revisionsret svækker

[25] Dette bidrag bestemmes som ændringen i de primære offentlige udgifter eksklusive i) budgetændringen som følge af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, ii) engangsforanstaltninger, iii) konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter samt iv) udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler, idet der tages hensyn til den potentielle nominelle vækst i BNP på mellemlang sigt (10-års gennemsnit); bidraget udtrykkes som andel af det nominelle BNP.

skatteudgifterne effektiviteten og gennemsigtigheden af det franske skattesystem, skaber betydelig kompleksitet og medfører mere generelt en mindre effektiv ressourceallokering som følge af forvridning i individuelle beslutninger. Loven om flerårig programmering af de offentlige finanser for 2023-2027, som blev vedtaget i november 2023, indeholder særlige bestemmelser til at begrænse skatteudgifternes budgetvirkning, styre omfanget heraf og gøre dem mere virkningsfulde, samtidig med at den tager sigte på at øge gennemsigtigheden i kommunikationen til parlamentet i forbindelse med den årlige budgetprocedure. Tidligere forsøg på at mindske skattekompleksiteten og budgetomkostningerne i forbindelse med skattefradragene har dog haft begrænset succes. Eftersom skatteudgifter per definition ikke er omfattet af den almindelige udgiftsstyring, kræver en begrænsning heraf, at der foretages en tilsvarende grad af overvågning som supplement til den udgiftsgennemgang, som regeringen har iværksat i overensstemmelse med genopretnings- og resiliensplanen.

(22) Frankrigs offentlige udgifter udgjorde 57,3 % af BNP i 2023 og ligger således langt over EU-gennemsnittet. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 vil en sådan forskel også gøre sig gældende i 2024 og 2025. Frankrig er derfor nødt til at yde en beslutsom indsats for at styre de offentlige finanser og sikre finanspolitisk konsolidering. Den nye ordning for udgiftsgennemgang, der blev indført med budgetloven i 2023 og i forbindelse med genopretnings- og resiliensplanen, giver mulighed for at støtte en sådan konsolidering og offentlig gældsnedbringelse. Hovedformålet med den nye ordning er dels at foretage regelmæssig evaluering af det offentlige forbrug med henblik på at identificere de mest virkningsfulde udgifter, som fremmer vækst, social inklusion samt den grønne og den digitale omstilling, dels at opnå udgiftsbesparelser dér, hvor udgifterne viser sig at være mere ineffektive. I juli 2023 blev der forelagt en første rapport med konkrete forslag for parlamentet. Der lader dog til at være taget begrænsede skridt til at omsætte disse forslag til konkrete og kvantificerede besparelser i budgetloven for 2024. Fremadrettet kunne den finanspolitiske konsolidering understøttes ved regelmæssigt at integrere kvantificerede mål for udgiftsbesparelser fra udgiftsgennemgangen i den fremtidige årlige og flerårige budgetplanlægning.

(23) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2021/241 og kriterium 2.2 i bilag V til samme forordning indeholder genopretnings- og resiliensplanen et omfattende sæt gensidigt forstærkende reformer og investeringer, som skal gennemføres senest i 2026. Disse forventes at bidrage effektivt til at håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger. Det er vigtigt, at der inden for denne stramme tidshorisont gøres hurtige fremskridt med den effektive gennemførelse af planen, herunder med REPowerEU-kapitlet, for at styrke Frankrigs langsigtede konkurrenceevne gennem den grønne og den digitale omstilling, samtidig med at der sikres social retfærdighed. For at opfylde tilsagnene i planen senest i august 2026 er det vigtigt, at Frankrig fortsætter gennemførelsen af reformer og investeringer. Det er fortsat vigtigt systematisk at inddrage lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante interessenter for at sikre et bredt ejerskab og således en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen.

(24) Som led i midtvejsgennemgangen af fondene under samhørighedspolitikken, jf. artikel 18 i forordning (EU) 2021/1060, skal Frankrig gennemgå hvert enkelt program senest i marts 2025 under hensyntagen til bl.a. de udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger vedtaget i 2024, og den nationale energi- og klimaplan.

Denne gennemgang danner grundlaget for den endelige tildeling af EU-midler til hvert program. Frankrig har gjort fremskridt med gennemførelsen af samhørighedspolitikken og den europæiske søjle for sociale rettigheder, men der er stadig visse udfordringer. I 2023 registrerede Frankrig moderat vækst i hele landet, skønt der stadig er betydelige forskelle mellem regionerne, hvoraf nogle er præget af en længerevarende tendens til træg vækst. Der er betydelig forskel på udviklingsniveauet mellem de allermest fjerntliggende regioner og storbyområderne såvel som mellem by- og landområder. Det er afgørende at fremskynde gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken. De aftalte prioriteter for programmerne er fortsat relevante. Særligt er det vigtigt fortsat at støtte forsknings-, udviklings- og innovationsaktiviteterne på regionalt plan, især ved at styrke de regionale innovationsøkosystemer, strategiske færdigheder og tiltrække talentmasse. Der bør rettes et særligt fokus på behovet for at øge virksomhedernes digitaliserings- og innovationskapacitet, navnlig i de regioner, der befinder sig i en udviklingsfælde. De prioriteter, der bidrager til den grønne omstilling, er af central betydning, især prioriteterne vedrørende produktion af vedvarende energi, udvikling af intelligente energisystemer og energieffektivitetsforanstaltninger og tilpasning til klimaændringer. I de allermest fjerntliggende regioner er det fortsat afgørende at sikre adgang til drikkevand, spildevandsbehandling og indsamling og håndtering af kommunalt affald. Der er fortsat vigtigt aktivt at inddrage dårligt stillede grupper såsom personer med indvandrerbaggrund, ligesom der skal foretages målrettede investeringer i opkvalificering og omskoling i overensstemmelse med behovene på arbejdsmarkedet og med særligt fokus på de dårligt stillede grupper. Det er også vigtigt at fortsætte foranstaltningerne til social inklusion og bekæmpelse af fattigdom, idet der særligt fokuseres på børn, adgang til økonomisk overkommelige boliger og forhindring af, at folk sættes på gaden. Frankrig kunne også udnytte platformen for strategiske teknologier for Europa til at støtte den industrielle omstilling. Frankrig kunne navnlig i endnu højere grad udvikle de nødvendige færdigheder og den nødvendige teknologi og infrastruktur og fremme deltagelsen i nye strategiske værdikæder (nettonulindustrien, kritiske råstoffer, dekarbonisering af energiintensive industrier).

(25) Foruden de økonomiske og sociale udfordringer, som genopretnings- og resiliensplanen og andre EU-fonde er rettet mod, står Frankrig over for en række yderligere udfordringer i forbindelse med mangel på færdigheder, ulighed i uddannelsessystemet og forringelse af uddannelsesresultaterne samt af lærernes arbejdsvilkår og uddannelse og udfordringer relateret til erhvervsklimaet, forskning, udvikling og innovation og den grønne omstilling. Tiltag til at håndtere disse udfordringer kunne øge arbejdstagernes færdigheder og uddannelsesresultater og øge arbejdsproduktiviteten. Det kunne også forbedre de franske virksomheders effektivitet, hvilket vil gøre den franske økonomi mere konkurrencedygtig. Et yderligere skub til konkurrenceevnen og arbejdsproduktiviteten vil også bidrage til mere bæredygtige offentlige finanser.

(26) Manglen på kvalificeret arbejdskraft er en af hindringerne for ansættelse. I 2022 var det især tilfældet i industrien og inden for IKT og i sundhedssektoren såvel som inden for erhverv, der kræver kvalifikationer relateret til den grønne omstilling[26]. 45 % af de franske små og mellemstore virksomheder meldte om store vanskeligheder ved at ansætte personale med de rette kvalifikationer sammenlignet med en andel på 38 % for hele EU. 83 % af de franske virksomheder nævner mangel på arbejdskraft og

[26] DARES, "Les tensions sur le marché du travail en 2022", Dares Resultats n°59, november 2023.

kvalifikationer som en af de største investeringshindringer sammenlignet med 81 % for hele EU. Samtidig udgør manglen på tilstrækkelige kvalifikationer en hindring for investeringer i dekarbonisering af industrien. Til trods for at der er foretaget investeringer i opkvalificering og omskoling af arbejdstagere, som også støttes via genopretnings- og resiliensfaciliteten, er der fortsat vanskeligheder, navnlig med hensyn til at nå ud til lavt kvalificerede personer[27] og målrette uddannelsestilgangen mod prioriterede sektorer. Evalueringen af tidligere og nyere investeringer, f.eks. planen for investering i kvalifikationer ("plan d'investissement dans les compétences") viser, at kun 25 % af uddannelserne vedrører en prioriteret sektor, og at 20 % af uddannelserne er målrettet erhverv, der lider af mangel på kvalificeret arbejdskraft. Samtidig deltog kun ca. 25 % af de ufaglærte voksne i uddannelse i 2022. Effektiviteten af foranstaltningerne til støtte for opkvalificering og omskoling påvirkes muligvis af de faldende resultater i uddannelsessystemet, da grundlæggende færdigheder danner grundlaget for yderligere uddannelse. Skønt planen for investering i kvalifikationer er blevet forlænget indtil 2027, er der afsat færre midler til den.

(27) Til trods for høje offentlige udgifter til uddannelse er der for nylig konstateret et mærkbart fald i resultaterne i det franske uddannelsessystem, som i høj grad er præget af elevernes socioøkonomiske baggrund. Ifølge PISA-undersøgelsen fra 2022 (programmet for international elevevaluering) præsterede 28,8 % af de 15-årige i Frankrig lavt inden for matematik (29,5 % for EU), 26,9 % inden for læsning (26,2 % for EU) og 23,8 % inden for naturfag (24,2 % i EU). Disse resultater svarer nogenlunde til EU-gennemsnittet, som også er blevet betydeligt forringet. Andelen af lavt præsterende elever er steget betydeligt siden 2018 på alle tre områder. Samtidig er der konstateret et markant fald i andelen af højt præsterende elever, navnlig inden for matematik og læsning. De faldende præstationer inden for grundlæggende færdigheder er endnu mere udtalte blandt dårligt stillede 15-årige elever, herunder elever med indvandrerbaggrund, som er dobbelt så tilbøjelige til at underpræstere sammenlignet med indfødte jævnaldrende med indfødte forældre. Det er derfor vigtigt at forbedre elevernes præstationer inden for grundlæggende færdigheder allerede i en tidlig alder. De samlede udgifter til grundskoleuddannelse i Frankrig ligger under gennemsnittet for OECD[28]. Der er i de seneste år gjort adskillige tiltag for at mindske ulighederne i skolen såsom at halvere størrelsen af klasserne i såkaldt "prioriterede uddannelsesområder". En første evaluering antyder, at disse tiltag har påvirket elevernes uddannelsesmæssige resultater i positiv retning, men de er ikke kommet de 70 % af de dårligt stillede elever, der bor uden for de prioriterede områder, til gode. I 2023 tilskyndede undervisningsministeriet til en mere socialt blandet elevsammensætning i skolerne ved at vedtage et ikkebindende mål om at mindske den sociale segregering i de offentlige skoler med 20 % i 2027 og undertegne et aftalememorandum med privatskolerne. Samtidig kan en foranstaltning, der blev vedtaget i september 2023, hvorved der indføres en ugentlig times differentieret undervisning i fransk og matematik for alle elever, potentielt styrke de grundlæggende færdigheder. Disse foranstaltninger mangler dog stadig at have en konstateret virkning for så vidt angår læringsudbyttet, og der er behov for yderligere evalueringer. En tilpasning af ressourcerne og metoderne til de lokale forhold og elevernes behov kan hjælpe med at forbedre uddannelsessystemets resultater og lighed.

[27] Personer, der højst har en sekundæruddannelse på første trin (dvs. ISCED 0-2).

[28] https://data.oecd.org/eduresource/education-spending.htm#indicator-chart.

(28) Selv om lærerne modtog en lønstigning i 2023, er det stadig vanskeligt at tiltrække folk til faget, og manglen på lærere svækker de uddannelsesmæssige resultater. Antallet af elever pr. lærer i Frankrig er blandt de højeste i EU. Samtidig risikerer en mere udbredt anvendelse af midlertidigt ansatte lærere med dårligere kvalifikationer og erfaring og ringere adgang til uddannelse end fastansatte lærere at påvirke kvaliteten af undervisningen. Der er taget skridt til at forbedre undervisningsforholdene, bl.a. ved at styrke uddannelsen i fransk og matematik for lærere på primærtrinnet. Der er dog stadig mulighed for at udvide disse foranstaltninger, navnlig ved at ensrette grund- og videreuddannelsen efter det skiftende behov hos alle elever, og at give lærerne og skolerne større autonomi. Selv om OECD's rapport[29] viser, at det at give skolerne større autonomi kan påvirke elevernes resultater i positiv retning (når det kombineres med ansvarlighed), advarer den franske revisionsret dog om, at skolelederne i praksis har begrænset mulighed for at tilpasse sig elevernes behov og de lokale forhold[30].

(29) Til trods for adskillige reformer med henblik på administrativ forenkling opfatter de franske virksomheder stadig den administrative byrde som værende tung, hvilket hæmmer innovationen og produktiviteten. Ifølge en undersøgelse fra 2022 mener 49 % af virksomhederne, at procedurernes kompleksitet udgør et "meget alvorligt problem" (en af de højeste andele i EU og over EU-gennemsnittet på 33 %)[31]. Frankrig anslår, at de mange regler koster mindst 3 % af BNP om året[32]. På linje med interessenternes forslag[33] om at lette den administrative byrde kan en prioritet være at begrænse antallet af dokumenter, der skal indgives (princippet om én enkelt meddelelse), og i højere grad digitalisere procedurerne, samtidig med at der opretholdes et direkte kontaktpunkt til administrationen. En anden prioritet kan være enten at erstatte tilladelsesordningerne med simple erklæringer om overholdelse af gældende betingelser eller, for de mere følsomme sektorer, at forenkle tilladelserne ved at reducere behandlingstiden og indføre stiltiende godkendelse, hvor det endnu ikke er tilfældet.

(30) Frankrig yder betydelig offentlig finansiering til støtte for erhvervslivets FoU og innovation. Set i forhold til EU-landene bruger Frankrig en af de største andele af BNP på støtte til FoU (0,45 % af BNP i 2021)[34]. Erhvervslivets FoU er imidlertid begyndt at stagnere og ligger stadig under EU-gennemsnittet (1,43 % af BNP i 2022). Ifølge EIB's investeringsundersøgelse fra 2023 var det kun 30 % af de franske virksomheder (hvoraf 99,8 % er SMV'er), der investerede i udvikling af nye produkter, processer og tjenester. Det er en af de laveste andele i EU. I lyset af de stagnerende indikatorer for

---

29 C. Lastra-Anadón og S. Mukherjee (2019), "Cross-country evidence on the impact of decentralisation and school autonomy on educational performance", OECD Working Papers on Fiscal Federalism, No. 26, OECD Publishing, Paris, https://doi.org/10.1787/c3d9b314-en.

30 Cour des comptes, "Mobiliser la communauté éducative autour du projet d'établissement, Rapport public thématique", 2023.

31 Europa-Kommissionen, Flash Eurobarometer-undersøgelse 507, "Businesses' attitudes towards corruption in the EU", rapport fra juli 2022, s. 58.

32 Jf. handlingsplanen for forenkling fra april 2024, s. 8, findes på https://presse.economie.gouv.fr/plan-daction-simplification/.

33 Jf. den endelige høringsrapport fra januar 2024, "Entrepreneuses, entrepreneurs: quelles mesures concrètes pour vous simplifier la vie?", findes på https://www.economie.gouv.fr/actualites/mesures-consultation-simplification-entreprises.

34 Kommissionens beregninger. Støtten er en kombination af skatteincitamenter svarende til 0,28 % af BNP (OECD-data, senest ajourført i april 2024) og direkte støtte (via tilskud mm.) svarende til 0,16 % af BNP (Eurostatdata, senest ajourført den 17. marts 2024).

samarbejde mellem erhvervslivet og den akademiske verden[35] og den faldende interesse for akademiske karrierer forventes loven om forskningsplanlægning og andre bebudede foranstaltninger, hvoraf nogle indgår i genopretnings- og resiliensplanen, at gøre forskningssystemet mere effektivt ved at styrke forbindelsen mellem videnskaben og økonomien og gøre forskerkarrierer mere attraktive. Det vil imidlertid tage noget tid, før disse foranstaltninger giver konkrete resultater, som afspejler sig i indikatorerne. Der findes et dyrt skattefradrag for forskning, men evalueringer heraf har afsløret store svagheder[36]. Evalueringen blev foretaget af det nationale råd for evaluering af innovationspolitiske tiltag i 2021 og viste, at ordningen ikke havde nogen nævneværdig virkning på de større virksomheder, til trods for at den er specifikt rettet mod dem. Der er derfor mulighed for at målrette denne FoU-ordning bedre for at øge FoU-resultaterne og samtidig begrænse udgifterne. Der findes andre foranstaltninger til støtte for innovation, som er i en langt mindre størrelsesorden, men er bedre målrettet SMV'erne. De omfatter navnlig skattefradraget for innovation og en status som ung innovativ virksomhed ("Jeunes Entreprises Innovantes"), som giver sociale og skattemæssige fordele til opstartsvirksomheder, der opfylder bestemte kriterier vedrørende FoU-intensitet og vækst.

(31) De fossile brændstoffers andel af det franske energimiks steg en anelse i 2022, mens andelen af vedvarende energikilder lå lavt på 14,6 %. Frankrig lå også langt fra sit EU-mål for 2020 for vedvarende energi. Til trods for en stigning i den installerede kapacitet til produktion af vedvarende energi i 2022 som følge af en betydelig stigning i produktionen af solenergi er Frankrig bagud med hensyn til 2030-målene for så vidt angår udbredelsen af vedvarende energi, navnlig inden for produktion af el og varme. Eftersom det vil tage noget tid, før de bebudede ekstra atomkraftværker er færdigopført, og da behovet for elektrificering forventes at stige kraftigt[37], vil en hurtig udbredelse af vedvarende energikilder understøtte Frankrigs energiforsyningssikkerhed og samtidig mindske landets afhængighed af fossile brændstoffer. I marts 2023 vedtog Frankrig en ny lov om fremskyndelse af produktionen af vedvarende energi, som indebærer, at kommunerne skal foretage en bundstyret kortlægning af "områder til fremskyndelse af vedvarende energi". Det er vigtigt, at loven hurtigt gennemføres. Pr. medio april 2024 var mindre end 20 % af kommunerne imidlertid begyndt at foretage en sådan kortlægning. Samtidig mangler der stadig at blive vedtaget en gennemførelsesretsakt med fastsættelse af de regionale målsætninger for den flerårige energiplan (programmation pluriannuelle de l'énergie), som endnu ikke er blevet offentliggjort. Der er også stadig et behov for at forenkle procedurerne for tilslutning til distributionsnettet med henblik på egetforbrug. For at kunne integrere den øgede mængde vedvarende energi og sikre energiforsyningssikkerheden er der behov for yderligere investeringer i elnettene og fleksibilitetsløsninger i form af f.eks. lagring.

---

35 Nærmere bestemt offentlig-private videnskabelige sampublikationer i % af alle publikationer (kilde: Science-Metrix, august 2023), offentlige udgifter til FoU, som finansieres af virksomheder (nationale) i % af BNP (kilde: Eurostat, rd_e_gerdfund) og offentlige udgifter til FoU, som finansieres af virksomheder (nationale) i % af alle offentlige udgifter til FoU (kilde: Eurostat).

36 OECD (2020), "How effective are R&D tax incentives? New evidence from the OECD microBeRD project", Directorate for Science, Technology and Innovation Policy Note, OECD, Paris.
Conseil d'analyse économique (2022), Focus N°090-2022 "Renforcer l'impact du Crédit d'impôt recherche" Philippe Aghion, Nicolas Chanut et Xavier Jaravel.

37 RTE (2023) Bilan prévisionnel 2023, (https://assets.rte-france.com/prod/public/2023-10/2023-10-02-bilan-previsionnel-2023-principaux-resultats.pdf), se især s. 31.

(32) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2024, at medlemsstaterne i euroområdet træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen vedrørende den økonomiske politik i euroområdet. For Frankrig bidrager henstilling 1, 2, 3 og 4 til gennemførelsen af den første, anden, tredje og fjerde henstilling i henstillingen vedrørende euroområdet,

HENSTILLER, at Frankrig i 2024 og 2025 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. forelægge den mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i rette tid; i overensstemmelse med kravene i den reformerede stabilitets- og vækstpagt begrænse væksten i nettoudgifter[38] i 2025 til et niveau, der er nødvendigt for at bringe den offentlige gæld på en troværdig nedadgående kurs på mellemlang sigt og nedbringe det offentlige underskud i retning af traktatens referenceværdi på 3 % af BNP; mindske skattesystemets kompleksitet gennem bedre målretning af skatteudgifterne og ved at afskaffe de mindst effektive udgifter og begrænse deres overordnede budgetvirkning; fortsætte indsatsen for at forbedre kvaliteten af budgetforanstaltningerne, bl.a. ved i forbindelse med budgetplanlægningen at fastsætte kvantitative mål for udgiftsbesparelser inden for rammerne af udgiftsgennemgangen

2. fortsætte den hurtige og effektive gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen, herunder REPowerEU-kapitlet, med henblik på at sikre gennemførelsen af reformerne og investeringerne senest i august 2026; fremskynde gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken; i forbindelse med midtvejsgennemgangen fortsat fokusere på de aftalte prioriteter, idet der tages hensyn til de muligheder, som platformen for strategiske teknologier for Europa giver for at forbedre konkurrenceevnen

3. afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft, herunder inden for erhverv relateret til den grønne omstilling, og fremme deltagelsen i uddannelse, navnlig blandt ufaglærte; forbedre uddannelsessystemets resultater og lighed; styrke lærerfaget, bl.a. ved at forbedre arbejdsvilkårene og uddannelsen

4. skabe bedre rammevilkår for erhvervslivet ved at lette den administrative byrde; fremme erhvervslivets FoU-intensitet, bl.a. gennem bedre målretning af de offentlige støtteordninger; fremskynde energiomstillingen gennem hurtigere udbredelse af vedvarende energikilder, herunder ved at vedtage sekundær lovgivning, udpege "områder til fremskyndelse af vedvarende energi" og fremme lagringsteknologi.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

[38] I henhold til artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2024/1263 er "nettoudgifter" offentlige udgifter, eksklusive renteudgifter, diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler, nationale udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, konjunkturbestemte elementer af udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse samt engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.